

ریزه‌خوار خوان دیگران نباشیم

|| سردبیر ||

وقتی صحبت از دیگران می‌شود، همه حواسمان به دنیای خارج است؛ هم خارج از تن و هم خارج از وطن. البته کار این بخش از حواسمان غلط نیست، ولی بخش دیگری هم دارد که در این فرصت قصد پرداختن به آن را دارم. اعتمادبه‌نفس، تعقل و تفکر و خودباوری لازم است تا این بخش و این گستره روحی و روانی را بهتر بشناسیم. اینکه قبل از هرگونه فکر کردن و عقل‌ورزی، برای فائق آمدن بر حادثه، مشکل یا مسئله‌ای، به خرد و اندیشه دیگران به سرعت پیوند می‌خوریم، تا آنجا که بدون تفحص و جست‌وجوگری در گفته‌ها و نظرات آن‌ها، سعی در پذیرش مطلق آن داریم. این یعنی تغذیه از خوان و سفره دیگران!

نوشتارها و مکتوبات فراوانی به چشم می‌خورند که به سختی می‌توان حتی شیارهای فکری نویسنده آن‌ها را دید، در حالی که دره‌ها، قلعه‌ها و چاله‌های ریز و درشتی را می‌بینیم که همگی متعلق به تراوشات فکری دیگران‌اند و ما فقط زحمت جمع‌آوری آن‌ها را کشیده و آن‌ها را به هم دوخته‌ایم. طرح‌ها، برنامه‌ها و نیز دستورات مکتوبی از مافوق به ما می‌رسد و ما جرئت نقادی و حتی پیاده‌سازی آن‌ها را با شرایط بومی و اقلیمی فضای سازمانی‌مان نداریم. این یعنی از خوان دیگران خوردن. جای عقل‌ورزی و بصیرت به خرج دادن همین جاهاست. جالب است برخی از ما این ریزه‌خواری از خوان دیگران را تا آنجا گسترده و پیش برده‌ایم که مرعوب جایگاه‌های سازمانی می‌شویم و بدون تفکر و اندیشه و به صرف اینکه گوینده سخن، از جایگاه سازمانی و مدیریتی بالاتری برخوردار است، هرچه را می‌گویند تحسین می‌کنیم.

همین سبک و روش، ریزه‌خواری را در ما تقویت می‌کند و در نتیجه موجب می‌شود مبتنی بر داده‌ها و اطلاعات ضعیف و نارسا تصمیم بگیریم و از این روی گرفتار گرداب شویم. بدون حرکت به جلو، همچون اسب عساری، درجا بزنیم و همچنان در نقطه آغاز بمانیم. اینجاست که تعقل و اندیشیدن ضرورت خویش را پیدا می‌کند و تولید محتوا و برنامه‌های علمی و آموزشی مفید و مؤثر برای تقویت و تحکیم تعقل و خردورزی، اهمیت خویش را باز می‌یابد.

سردبیر

